ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 19ης Φεβρουαρίου 2004 *

Στην υπόθεση C-310/03,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον D. Martin,

προσφεύγουσα,

κατά

Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, εκπροσωπούμενου από τον S. Schreiner,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών (ΕΕ L 171, σ. 12), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Rosas (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen και N. Colneric, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού έλαβε υπόψη την απόφαση να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς προτάσεις του γενικού εισαγγελέα, τον οποίο άκουσε προηγουμένως,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 23 Ιουλίου 2003, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών (ΕΕ L 171, σ. 12), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2 Το άρθρο 11 της οδηγίας 1999/44 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να θεσπίσουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προκειμένου να συμμορφωθούν προς την εν λόγω οδηγία το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 2002 και ότι πρέπει να ενημερώσουν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

3 Η Επιτροπή, μη έχοντας ενημερωθεί σχετικά με τα μέτρα μεταφοράς της οδηγίας 1999/44 στο λουξεμβουργιανό δίκαιο εντός της προθεσμίας που προβλέπει η οδηγία, κίνησε διαδικασία διαπιστώσεως παραβάσεως σύμφωνα με το άρθρο 226 ΕΚ. Αφού ζήτησε από το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου να υποβάλει τις παρατηρήσεις του, η Επιτροπή απηύθυνε, στις 19 Δεκεμβρίου 2002, αιτιολογημένη γνώμη με την οποία κάλεσε το εν λόγω κράτος μέλος να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί προς την αιτιολογημένη γνώμη εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίησή της. Επειδή το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου δεν απάντησε στην αιτιολογημένη γνώμη, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή.

4 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις κρίσιμες διατάξεις της οδηγίας 1999/44, διότι παρέλειψε να θεσπίσει τα αναγκαία για τη συμμόρφωση προς την οδηγία αυτή μέτρα.

5 Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου δεν αμφισβητεί ότι η εν λόγω οδηγία δεν μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο. Ωστόσο, επισημαίνει ότι το κυβερνητικό συμβούλιο εξέδωσε στις 27 Ιουνίου 2003 σχετικό σχέδιο νόμου. Το εν λόγω σχέδιο νόμου κατατέθηκε προς ψήφιση στο Chambre des députés και διαβιβάσθηκε προς σχετική γνωμοδότηση στο Conseil d'État.

6 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου δεν αμφισβητεί ότι, κατά την παρέλευση της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, τα μέτρα που απαιτούνταν για τη μεταφορά της οδηγίας 1999/44 στο εσωτερικό δίκαιο δεν είχαν ακόμη ληφθεί και, συναφώς, περιορίζεται στο να αναφέρει σε ποιο στάδιο βρίσκεται η διαδικασία της εν λόγω μεταφοράς.

7 Κατά πάγια νομολογία, η ύπαρξη παραβάσεως πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την κατάσταση του κράτους μέλους όπως αυτή παρουσιαζόταν κατά την παρέλευση της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας και ότι οι μεταβολές που επέρχονται στη συνέχεια δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη από το Δικαστήριο (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2003, C-63/02, Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου, Συλλογή 2003, σ. I-821, σκέψη 11).

8 Εν προκειμένω, είναι γεγονός ότι, κατά τη λήξη της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, δεν είχε θεσπιστεί κανένα μέτρο για τη μεταφορά της οδηγίας στη λουξεμβουργιανή έννομη τάξη.

9 Επομένως, η προσφυγή της Επιτροπής πρέπει να κριθεί βάσιμη.

10 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει, εντός της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 1999/44, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

Επί των δικαστικών εξόδων

11 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υποβλήθηκε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή υπέβαλε σχετικό αίτημα και το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει, εντός της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.**

2) **Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.**

Rosas Schintgen Colneric

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 19 Φεβρουαρίου 2004.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του τρίτου τμήματος

A. Rosas